

“Si Unió no és independentista, CiU es trencarà”

Josep Maria Vila d'Abadal (Barcelona, 1954) és batlle de Vic i president de l'Associació de Municipis per la Independència. Es presenta com a alternativa de Josep Antoni Duran i Lleida al congrés d'Unió dels dies 12 i 13 de maig, que per primera vegada en 25 anys votarà dos candidats.

Si CDC ha definit al seu congrés que l'objectiu és un estat propi, però no ha gosat utilitzar l'afegit “independent”, no és molt i molt agosarat pretendre que els militants d'Unió, liderada durant 25 anys per una persona explícitament antiindependentista, vulguin lluitar per un estat propi independent, com proposa la vostra candidatura?

—Ho és. Però el context actual ja no permet cap més opció. Si a CDC li fa por de dir “estat propi independent,” pot dir “estat propi dins d'Europa”.

que és igual. I, pel que fa a Unió, és evident que ja no té sentit de demanar un estat propi confederat amb Espanya, perquè es construeix Europa. Per a algú que no vol separar-se d'Espanya, perquè hi està bé, reclamar un estat propi confederat amb Espanya és una solució no conflictiva, però és impossible d'aconseguir.

—És un projecte espanyolista, el d'UDC?

—És el projecte de Duran i Lleida, que compta amb Espanya, que accepta i reconeix l'estat espanyol. En Duran només vol un estat sobirà

en cultura, llengua i dret civil, dins d'Espanya, i al seu entendre no cal res més.

—Això és el que ofereix UDC des de fa gairebé tres dècades. I els seus militants ho volen així.

—No ben bé. Si fas un congrés i s'aproven unes esmenes a una ponència, pots no fer-ne cas. I això ha fet en Duran i Lleida. Si els consellers nacionals no collen el comitè de govern perquè les accions que faci vagin en concordança amb les ponències dels congressos, doncs passa que el congrés aprova una cosa i el partit

en fa una altra. Tot acaba a mans de la mateixa persona. En Duran Lleida interpreta les ponències i no hi ha cap altre filtre.

—Voleu dir que el líder d'UDC no respecta la voluntat de la militància?

—Mireu, la ponència de l'últim congrés, del 2008, encara és penjada a la web sense corregir-ne les esmenes que s'hi van fer. Com si no hi hagués hagut esmenes. Encara més, l'any 2000 es va aprovar una esmena que diu que UDC treballarà per un estat català dins d'Europa. I no és enlloc! Si això ho diu el congrés, en Duran ha de dir això. Ja no pot dir que UDC vol una confederació ibèrica. Però, és clar, el comitè de govern està al seu servei. Amb tot, val a dir que Catalunya tampoc no era independentista, fa quatre anys. És ara que el poble ha expressat clarament la voluntat de sobirania. El poble va tibant, i si en Duran i Lleida es manté en la seva posició, quedarà totalment al marge del que demana Catalunya. Això pot passar.

—La majoria de polítics de CiU es troben en aquesta situació, no tan sols Duran i Lleida.

—Exacte. Jordi Pujol tampoc no era independentista. I tot just ara, després de la sentència del Constitucional, que ens fa el favor de dir-nos que no som cap nació, que ens oblidem de les nostres reivindicacions nacionals, el Parlament de Catalunya comença a reaccionar. I la societat ja no vol la proposta d'en Duran. I si ell es manté aquí, quedarà arraconat.

—Penseu que, com han fet més dirigents, el líder d'Unió podria fer un pas endavant en aquest sentit?

—No és impensable. Si en Duran veu clar que queda arraconat, farà aquest pas. Amb matisos, això sí.

—Costa d'imaginar, aquesta reconversió.

—Sí, però ara intenta fer un pas: farà una esmena a la ponència oficial, encarregada per gent d'ell, per a defensar l'estat confederal amb Espanya. La perversitat d'això és que ell diu que si hem d'anar a Europa a través d'Espanya, a Espanya tindrem més sobirania, a l'estil dels bascos, però sense independència política plena.

—Aquesta posició portarà problemes a CiU, que ja no té marge per a esquivar el debat nacional. Quan CiU s'hagi de mullar, què passarà amb una UDC espanyolista?

—CDC farà alguna campanya en favor de la independència política i econòmica, i si Unió no ho fa, no podrà anar amb Convergència.

—La qüestió nacional podria trencar la federació?

—Sí, el trencament és possible. La qüestió nacional pot trencar aquesta federació. Això seria desastrós, perquè Catalunya necessita CiU per a ser independent. Si Unió no és independentista, la federació es trencarà, i es trencarà també Unió, perquè si se separa de CDC en una contesa electoral per la qüestió nacional, molts militants d'UDC que són clarament independentistes no ho podrien acceptar.

A qui menys interessa el trencament és precisament a Duran i Lleida, perquè li hauria una trencadissa de por i es quedaria sense partit.

—**Unió és un partit minoritari. Molts pensen que a CDC li aniria molt millor tot sense UDC.**

—Però per a obtenir la independència necessitem molta gent. Es perdria tota la base cristiana del país, de pensament tradicional i conservador. No podem menystenir cap col·lectiu social per a ser independents. Imagineu-vos que perdem un referèndum per un 1%... Amb el municipalisme ho hem tastat. Quan hem anat separats, CDC i UDC, hem perdut l'alcaldia. Sempre.

—**Una Unió que segueixi en els plantejaments de Duran serà una molèstia per a fer avançar el país a través de la formació majoritària, CDC.**

—Per això treballem, perquè això no passi. Hem de ser una mica més independentistes que CDC.

—**...Què ho fa, que sigueu tan optimista?**

—Que la militància d'Unió és independentista!

—**I dona suport en massa a un líder antiindependentista com no n'hi ha...**

—Però és que mai ningú no havia proposat en un congrés una candidatura independentista. El vot és secret, i confio que la militància pensi primer en el país i no en el partit. Podem tenir un resultat diferent del que s'espera la gent.

—**Si no us en sortiu, què fareu l'endemà del congrés?**

—El resultat serà el que serà, però continuarem treballant als consells nacionals.

—**Al partit, absolutament tots els àmbits són controlats per Duran i Lleida. Heu rebut pressions per a configurar la candidatura?**

—Sí, ha estat molt complicat, han demanat avals de totes les intercomarcals, per bé que només en calien

de tres, no ens han volgut donar la llista de militants ni de compromissaris, tot i que en Duran hi té accés. Però això ho fan tots els partits, la democràcia interna als partits és més que dubtosa. Ens diem demòcrates, però els partits no ho són gaire.

—**Coneixeu Duran i Lleida des de fa molts anys. Com valoreu la seva evolució ideològica?**

—En una campanya municipal, li vaig dir: no hi vagis, a Madrid, que no en tornaràs. Dels polítics catalans que van a Madrid, gairebé cap no en torna. És una altra societat, i et sedueixen. I Duran ha estat clarament seduït. És un bon polític i ho fa molt bé, però ha evolucionat cap a la política espanyola, està a gust amb l'estat espanyol i amb el poder de l'estat, que és molt superior al de la Generalitat. Fins i tot és el president de la comissió d'Affers Estrangers del Congrés, i va amunt i avall amb la bandera espanyola i parlant de l'estat espanyol.

—**Això no fa mal al partit, i fins i tot al país?**

—No té tant de poder... però és cert que la reivindicació nacional no li agrada, li fa nosa. Ell agafa un avió i representa Espanya, i costa molt d'entendre que aquest senyor pugui donar suport a un moviment independentista. En Duran ha de deixar de ser president del comitè de govern d'Unió, i que continuï fent la seva tasca, i si s'entén amb Mas i amb els espanyols, doncs endavant, però ha d'alliberar el partit d'aquesta càrrega. Unió ha de ser allò que era abans que Duran en prengués el control, un partit nacional i independentista.

—**La solució del PNB, el partit i el vessant institucional separats.**

—Això mateix. De fet, quan es funda Unió, ja hi havia aquest esquema. Volem recuperar el fet que els càrrecs de partit no puguin tenir càrrec institucional no electe. Només parlamentaris, diputats i alcaldes, però no càrrecs de govern, perquè si

no, quedés segrestat. El càrrec d'en Duran segresta el partit. En Duran estira el partit cap a les seves praxis i la seva visió política.

—**N'heu parlat, els dos candidats, sobre el congrés?**

—No.

—**Hi ha prevista cap trobada abans del 12 de maig?**

—No.

—**La relació és inexistent?**

—Fa molt temps que li vaig proposar de veure'ns, però no va trobar el moment. Jo sempre li he demanat de veure'ns, però no troba mai el moment. No hem parlat en pràcticament dos anys; la darrera vegada que vam parlar cara a cara va ser per les eleccions al Parlament, el novembre del 2010.

—**Us el creieu, Duran Lleida, quan diu que aquest serà el seu darrer mandat al capdavant del partit?**

—No. Ell vol continuar vuit o dotze anys més.

—**En aquest cas, si UDC insisteix durant anys en l'estat confederat amb Espanya, potser haureu de plegar veles.**

—No pas.

—**I si es produís efectivament el trencament amb CDC, què faríeu?**

—No en tinc ni idea, dependrà del moment. Però desitjo que això no passi.

—**Però no penseu a abandonar Unió en cas de fracàs, doncs?**

—No. Unió la va fundar el meu avi. Vull treballar pel meu país a través d'Unió, perquè crec que és una eina vàlida. Si ho deixés de ser, ja m'ho rumiaria. UDC ha fet un gran servei al país, encara que molta gent ho desconegui. Però en Duran dona una imatge del nostre partit que no és certa. Ell reconeix que no té cap formació de catalanisme ni de catalanitat. I això es nota. Té una sensibilitat molt diferent, no té aquest sentiment catalanista. Però ara ja no hi ha cap més solució que no sigui la independència. Si Duran em diu que aprova una ponència per la qual Unió treballarà per un estat independent dins d'Europa i accepta una reforma dels estatuts per a fer el partit veritablement democràtic, jo el voto!

Gemma Aguilera

“Si Duran veu clar que quedarà arraconat, farà un pas sobiranista, amb matisos, això sí. La societat ja no vol la seva proposta d'estat confederat amb Espanya”